

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 346

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 25 noiembrie 1955

SUMAR:

- 80 de ani de la nașterea lui Mihail Ivanovici Kalinin (pag. 2-a)
- Prof. univ. Florența Rusu: Lupta partidului pentru dezvoltarea culturii și științei în patria noastră. (pag. 2-a)
- E. Loktionov: Cosmopolitii ajută pe profesori să întărească disciplina în școală. (pag. 2-a)
- DISCUȚII. — Dumitru Bejan: Despre organizarea colectivului de elevi. (pag. 3-a)
- B. Petricu: Conducătorii secțiilor de învățămînt își perfecționează calificarea. (pag. 3-a)
- M. Deleanu: Rezultate bune în instruirea tinerilor muncitori. (pag. 3-a)
- Discriminare, rasială în școlile din țările capitaliste. (pag. 4-a)
- Cronica evenimentelor externe. (pag. 4-a)

Atestarea cadrelor didactice — mijloc însemnat de ridicare a nivelului învățămîntului

În nouă regiuni ale țării și-au început lucrările comisiile de atestare a cadrelor didactice. Lucrările de atestare se desfășoară pe baza unor importante documente de stat — Decretul privind înființarea gradelor didactice și stabilitatea în funcția a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu și Regulamentul de organizare și funcționare a comisiilor de atestare a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu.

Marea majoritate a învățătorilor și profesorilor din învățămîntul elementar și mediu îndepătesc astăzi cu cinste sarcinile ce le revin în educația comunistă a tineretului; ei au devenit o forță puternică în răsfrînderea științei și culturii înaintate în masele largi populare, luptători activi pentru înălțarea regimului democratic-popular, pentru apărarea păcii. Un număr mare de învățători participă cu abnegație la acțiunile de lichidare a analfabetismului, la ridicarea nivelului cultural al maselor populare, la popularizarea și lămurirea în mase a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea economiei naționale și în deosebi la dezvoltarea agriculturii, contribuind astfel la înălțarea a lămuririi dintre clasa muncitoare și țărâna muncitoare.

Cu toate aceste succese — după cum arată Hotărîrea privind ridicarea calificării, perfecționarea și asigurarea stabilității cadrelor didactice, mai există o serie de lipsuri în ceea ce privește calitatea muncii cadrelor didactice din școlile elementare și medii. Faptul că ani de zile Ministerul Învățămîntului n-a elaborat norme precise de alegere și numire a învățătorilor și profesorilor a făcut ca în unele școli să fie admise la catedră persoane care nu satisface cerințele învățămîntului didactic. Ministerul Învățămîntului nu s-a preocupat în deosebite de alegerea și numirea cadrelor didactice, lăsînd uneori această importantă problemă de stat pe seama organelor locale. De asemenea, unele comitete executiv-are și raionale au făcut transferări nemotivate de cadre didactice dintr-un raion în altul și de la o școală la alta, uneori chiar în timpul anului școlar.

Inițiativa gradelor didactice și trecerea la atestarea învățătorilor și profesorilor răspund locmai necesității de a lichida lipsurile semnalate mai sus în alegerea și numirea cadrelor pentru învățămîntul elementar și mediu, necesității de a stimula calificarea învățătorilor și profesorilor și de a asigura stabilitatea lor. Acțiunea de atestare este o nouă dovadă a preturii pe care o acordă partidul și statul nostru cadrelor didactice — fondul de aur al învățămîntului — către hotărîrea, în ultimă instanță, a calității întregii muncii instructiv-educative. Stabilități criteriile precise pentru acordarea gradului de învățător și profesor, stimulînd ridicarea calificării cadrelor didactice, asigurînd stabilitatea lor în funcție, acțiunea de atestare va duce nemilcitat la ridicarea nivelului întregii activități a școlilor.

Asa cum arată Decretul privind înființarea gradelor didactice și stabilitatea în funcție a cadrelor didactice din învățămîntul elementar și mediu, gradele didactice sînt acordate de Ministerul Învățămîntului celor ce îndeplinesc condițiile de studii și au fost recunoscuți apti pentru munca de instruire și educare. Gradele didactice se acordă persoanelor care în prezent predau în școlile elementare, de 7 ani, de 10 ani și pedagogice, precum și cadrelor didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare, în casele de copii, instructorilor superiori de pionieri, metoștilor și sefiilor cabinetelor pedagogice, inspectorilor și sefiilor secțiilor de învățămînt raionale și regionale. Acordarea gradelor didactice va continua și în viitor — absolvenților școlilor pedagogice, ai universităților și instituțiilor de pedagogie care vor fi rentrați în învățămînt în viitor, precum și cei care au lucrat o dată în învățămînt și își vor începe în viitor munca în școală fiind atestați de Ministerul Învățămîntului după cel mult un an de la numire, dacă vor corespunde normelor de atestare.

Gradul didactic dă posesorului lui dreptul de a ocupa funcția didactică pentru care a fost atestat, avînd prioritate la ocuparea funcțiilor didactice la care îl îndreptățește atestatul, în ordinea vechimii în învățămînt, a notelor obținute la studii și după rezultatele dovedite în activitatea didactică. De asemenea, cel atestat nu poate fi transferat decât la cerere sau în interesul învățămîntului. Dacă în acest din urmă caz linșete consimțămîntul personal, transferarea se va putea face numai cu aprobarea Ministerului. În același timp, atestarea profesorilor în specialitatea pentru care s-au pregătit le va asigura posibilitatea de a preda în specialitatea lor, înălțîndu-le se situația care mai există în unele locuri cînd profesorii calificați pentru o anumită specialitate predau alta — discipline

deși acelea pentru care s-au calificat. În acest fel se asigură ridicarea nivelului predării, deoarece este împedat ca fiecare profesor poate munci cel mai bine în specialitatea pentru care s-a pregătit, după cum aceasta împiedică și descalificarea cadrelor didactice.

Ministerul Învățămîntului acordă gradele didactice și atestatele pe baza propunerilor făcute de comisiile de atestare. Comisiile de atestare sînt înființate pe baza Regulamentului aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 iulie 1954 și sînt numite de ministru. La propunerea secțiilor de învățămînt regionale. Ele sînt alcătuite din cei mai buni învățători și profesori, tovarăși cu îndelungată activitate la catedră, cu rezultate bune în munca din școală și pe tarim obștească, cit și din delegați ai comitetelor sindicale regionale.

În fața acestor comisi stau sarcini de mare răspundere. Pentru a face propuneri juste în vederea acordării gradului didactic ele trebuie să studieze cu cea mai mare grijă și să analizeze temeinic munca fiecărui învățător și profesor în parte, să cerceteze rezultatele obținute de acesta în activitatea lui din școală și pe tarim obștească, felul în care s-a încadrat în lupta generală a poporului nostru pentru construirea socialismului. Analizînd cu cit mai multă seriozitate și grijă activitatea fiecărui învățător și profesor, comisiile vor avea posibilitatea să scoată la iveală părțile pozitive și lipsurile activității pedagogice, să-i ajute să-și îmbunătățească munca pentru a corespunde cit mai bine cerințelor școlii. În acest scop membrii comisiilor au dator să verifice personal documentele de studii ale cadrelor didactice și să cerceteze cu cea mai mare obiectivitate materialele prezentate de directorii școlilor și de secțiile de învățămînt. În același timp, ei trebuie să dovedească un înalt spirit de răspundere și năltă vigilență, luptînd împotriva oricărei încercări duse la îndeplinire de calmniere a oamenilor buni, de conștientizarea activității acestora.

Cadrele didactice care se prezintă în fața comisiilor de atestare sînt în mare parte cunoscute atât de organele locale de învățămînt, care au acumulat experiența în inspectarea școlilor, cit și de organele sindicale. În activitatea lor, comisiile trebuie să ste a valorifica această experiență acumulată, s-o adinească prin studiarea actelor prezentate de cadrele didactice în fața comisiilor de atestare, prin convorbiri personale cu fiecare cadru didactic, precum și prin verificarea pe teren ori de cîte ori este nevoie de o documentare mai amănunțită.

Secțiilor de învățămînt, ca și comitetelor sindicale, le revin sarcini însemnate pentru a asigura succesul lucrărilor de atestare. Este necesar în primul rînd să li se acorde comisiilor de sprijin permanent din punct de vedere organizatoric, asigurîndu-se condițiile de muncă necesare bunei desfășurări a lucrărilor. În același timp, organele de învățămînt și sindicale trebuie să ducă în rîndurile cadrelor didactice o intensă muncă de popularizare a documentelor de stat cu privire la atestare, explicînd școlii și importanța acesteia, lămurîndu-i asupra modului cum vor decurge lucrările, mobilizînd tot ce este mai bun și mai valoros în școală pentru sprijinirea acțiunii de atestare. Fiecare om al muncii din școală trebuie să înțeleagă că atribuirea gradelor de învățător și profesor se face în interesul tuturor învățătorilor și profesorilor care își înțeleg misiunea, în interesul dezvoltării învățămîntului în patria noastră. În toate școlile din țară și în mod deosebit în cele din raioane unde lucrează comisiile de atestare trebuie lămurite pe larg problemele lezate de atestare, folosindu-se în acest scop cele mai variate metode — conferințe, gazete de perete, emisiuni la stațiile de radiofrecvență, munca de lămurire de la om la om — pentru ca fiecare învățător și profesor să înțeleagă pe deplin scopul acestei acțiuni și să fie mobilizat pentru sprijinirea ei.

Pentru a da ajutor comisiilor de atestare în cunoașterea oamenilor, secțiile de învățămînt trebuie să prevadă în planurile lor, în această perioadă, controlarea acelor școli pe care nu le cunosc încă suficient.

O sarcină deosebită le revine organelor sindicale, care trebuie să se angajeze de temeinică instruire a activului sindical în acestă problemă, pentru ca fiecare membru al activului să poată contribui din plin la succesul acțiunii de atestare a cadrelor didactice.

Lucrările de atestare a cadrelor didactice trebuie să constituie pentru fiecare om al muncii din învățămînt un prilej de serioasă verificare a muncii sale, a abilității sale, a felului cum luptă pentru instruirea și educarea tinerii generații, pentru răsfrînderea științei și culturii în mase.

Analizînd munca învățătorilor și profesorilor în clasă, precum și activitatea obștească proprie misiunii lor de lumînători ai maselor, comisiile de atestare trebuie să mobilizeze pe fiecare învățător și profesor la noi eforturi în lupta pentru înălțarea școlii noastre, puse în slujba poporului muncitor.

ÎN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Pentru ridicarea nivelului cultural Spre noi realizări în Regiunea Autonomă Maghiară

Țărani muncitori din comuna Peretu, regiunea București, se mîndresc cu școala nouă cu 12 săli de clasă, laborator, sală de spectacole etc. construită prin autoimpunere, cu amănunțit și cu marea saia de festivități unde se desfășoară o activitate rodnică.

Ei înconjură cu dragoste pe învățătorii și profesorii de aici, printre care Ileana Ionescu, Ioana Georgescu, Marin Andrei și Ileana Buzdugan, care după o muncă de mai mulți ani au izbit și scoată din beznă neștiinței de carte un număr de 4.100 de țărani muncitori, iar pe ultimii 42 neștiutori de carte îi învață acum să scrie și să citească.

Cadrele didactice din comuna Peretu nu s-au mărginit numai la atît. Din rîndul lor s-a creat un colectiv de conferențieri care îndrumă și susțin permanent lucrările cercului agrotehnic și munca celor 36 cercuri de citit existente în comună, au organizat constatarea ale tehnicienilor agronomi cu țărani muncitori, înțîniri cu frunții recoltelor bogate, seri culturale, seri de întrebări și răspunsuri pe diferite teme literare, științifice, agricole, social-sanitare etc. Cu ajutorul țărănilor muncitori în comună s-a format un putenic colectiv artistic.

Ca urmare a ridicării nivelului cultural și popularizării rezultatelor gospodăriilor agricole colective din satele din jur, 47 de familii de țărani muncitori și-au unit pămîntul formînd o întovărășire agricolă. Aplicînd cele învățate la cercul agrotehnic, alți 70 de țărani muncitori poartă acum titlul de frunții ai recoltelor bogate.

În cînslea celui de al doilea Congres al P.M.R., intelectualii din comuna Peretu au inițiat noi acțiuni menite să contribuie la continua ridicare a nivelului cultural al maselor. Într-o chemare adresată către toți intelectualii din raionul Roșiori de Vede ei și-au propus ca pînă la 31 martie 1955 să mărească numărul țărănilor muncitori, tineri și bătrîni, care participă la activitatea echipelor de cor, teatru, dansuri etc. de la 63 la 200, să inițieze încă o echipă artistică de agitație și să îmbogățească repertoriul acestor formații cu noi lucrări românești și sovietice.

Programul cîmîntului cultural din comună va fi organizat astfel încît să pălămînal să cuprindă o seară culturală, o seară de întrebări și răspunsuri, o seară de informări politice pe teme interne și internaționale, o zi a agronomului, o zi a tineretului etc. Pentru atragerea în jurul bibliotecii a unui număr cit mai mare de cititori se vor organiza aici 5 recenzii la cărțile „Pîine albă”, „Secerișii”, „Maria”, „Mesteacănul alb” și „Brazdă peste haturi”. În cadrul cercurilor de citit se vor organiza lecturi colective pe teme agrotehnice și cu caracter științific popular, precum și informări politice pe baza articolelor apărute în presă.

În organizarea acțiunilor culturale în mediul sătesc, intelectualii din Peretu folosesc experiența intelectualilor sovietici din Murighino. Pînă la 23 decembrie, intelectualii din comuna Peretu și-au propus să organizeze două consfătuiri legate de trecutul de luptă al partidului, o seară literară în care se vor citi fragmente din cele mai bune lucrări inspirate din viața și lupta partidului precum și manifestări artistice închinete Congresului partidului.

Chemarea intelectualilor din comuna Peretu adresată intelectualilor din raionul Roșiori a constituit un nou îmbold de muncă pentru cadrele didactice din celelalte sate ale raionului. Dovadă sînt răspunsurile la chemare ale învățătorilor și profesorilor din comunele Drăgănești, Băliori, Măzărești, Pirlita, Tufeni și alte comune din raion. Răspunsurile cuprind angajamentele însușite ale cadrelor didactice ca în cînslea Congresului să-și sporească contribuția la ridicarea nivelului cultural al maselor de țărani muncitori.

(Agerpres)

Dorînd să întîmpine cel de al II-lea Congres al P.M.R. cu realizări cit mai însemnate în muncă, învățătorii și profesorii din raionul Turda și-au îndreptat toate eforturile spre îmbunătățirea conținutului lecțiilor, spre întărirea conștiinței patriotice a elevilor, spre îmbunătățirea activității obștești, spre ridicarea nivelului lor ideologic și profesional.

Colectivul metoștilor de pe linia secția raională de învățămînt și-a intensificat activitatea de îndrumare a școlilor, acordînd atenție în special școlilor din satele mai îndepărtate, care au primit pînă acum mai puțin ajutor. Luna aceasta metoștii au vizitat 14 din aceste școli, dînd cadrelor didactice îndrumări cu privire la îmbunătățirea conținutului lecțiilor și a metodelor de predare, la folosirea materialului didactic etc.

Cu multă grijă se preocupă secția raională de învățămînt de ajutorarea pedagogilor cuprinși în cursurile de perfecționare. Acestora li s-a asigurat materialul bibliografic de care au nevoie. Cu sprijinul cabinetului pedagogic regional s-au organizat consultanții în ajutorul celor ce studiază individual.

Organele învățămîntului și cadrele didactice acordă o mare atenție conștientizării și amenajării locurilor școlare. În această perioadă, în comunele Ceanul Mare, Tritei, Boru Ocotele, Petrești etc. s-au intensificat lucrările de largire, precum și de ridicare a unor școli noi prin autoimpunere.

Activitatea obștească se desfășoară mult mai viu, mai interesant. În scopul atragerii țărănilor muncitori în gospodăria agricolă colectivă, pedagogii din comuna Vișoara au organizat vizite cu elevii și părinții lor la gospodăriile agricole din Boldut, Boian, Tritei-Colonie. De asemenea, ei au invitat la școala colectivă din aceste comune. Aceștia au vorbit în fața elevilor și părinților despre succesele obținute datorită muncii în comun, pe suprafețe mari, cu mijloace mecanizate.

Pionierii și școlarii din comunele Bădeni, Plăiești, Ceanul Mare etc. au ajutat colectivștilor la recoltarea cartofilor și au strîns cantități mari de ghîndă. De asemenea, elevii din raionul Turda desfășoară o activitate rodnică pentru colectarea cenușii și a fierului vechi.

Cadrele didactice din Regiunea Autonomă Maghiară și-au sporit eforturile pentru a întîmpina cel de al II-lea Congres al partidului cu noi succese în muncă.

Îmbunătățirea activității instructiv-educative, intensificarea muncii culturale de masă, folosirea resurselor locale pentru ridicarea unor noi construcții școlare și pentru îmbogățirea materialului didactic existent reprezintă numai o parte din angajamentele pe care și le-au luat oamenii muncii din învățămînt din Regiunea Autonomă Maghiară.

În majoritatea școlilor regiunii, situația la învățătură a primelor săptămîni din pătrîrul II arată creșterea calitativă a procesului de învățămînt. În raionul Singiorgiul de Pădure, în cînslea Congresului s-au luat măsuri importante în scopul realizării unei legături mai strînsă a învățămîntului cu practica. De curînd, în acest raion au fost amenajate, prin valorificarea resurselor locale, 23 de ateliere de lucrări practice în școlile de 7 ani.

Învățătorii și profesorii de la școala de 7 ani din comuna Sîndomic, raionul Mărcurea Ciuc, au organizat o echipă artistică cu un bogat și variat repertoriu. Ei și-au propus ca din spectacole să realizeze fonduri cu care să sprijine construirea unui local de școală în cătuna Cerealia. Pînă în prezent a fost realizată suma de 1500 lei.

O frumoașă inițiativă a comitetului sindical regional al muncitorilor din învățămînt este organizarea, în colaborare cu comitetul regional U.T.M. și cabinetul pedagogic, a unui concurs literar pentru elevii școlilor medii de 10 ani. În tematica concursului sînt prevăzute subiecte legate de lupta comunistilor pentru libertatea și fericirea poporului nostru.

Activitatea școlilor din Cîmpulung-Muscel

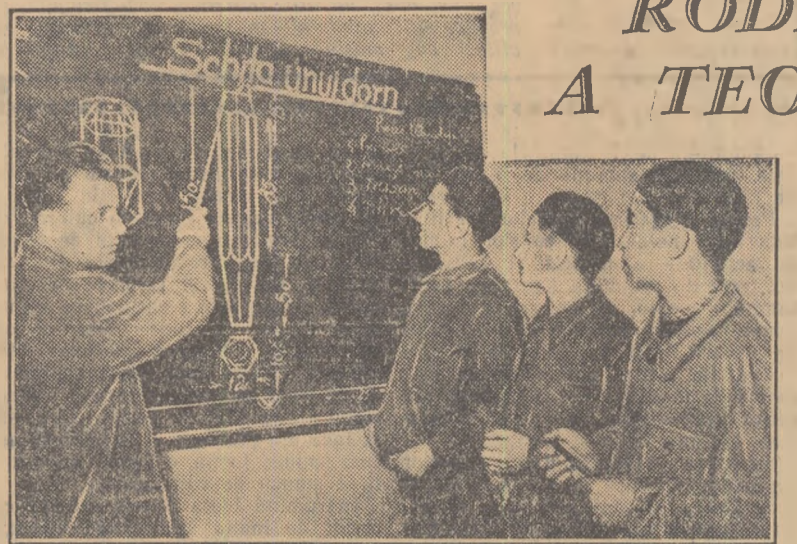
Pentru a face cunoscută elevilor trecutul glorios de luptă al partidului și realizările obținute de oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea partidului, pe drumul construirii socialismului, școala medie de băieți nr. 1 din Cîmpulung-Muscel a organizat de curînd o expoziție în care sînt prezentate imagini din activitatea dusă în îngalitate de P.C.R., precum și grafice cu privire la succesele obținute în patria noastră în anii regimului de democrație populară. Pedagogii comunisti dau explicații amănunțite elevilor care vizitează expoziția. Înscînșind, în cînslea Congresului partidului, munca educativă în mijlocul elevilor

ore de muncă voluntară pentru înfrumusețarea localității. Pînă în prezent ei au curățit aleea Flămînda. Acum se pregătesc să amenajeze parcul pionierilor.

Elevii școlii vor alcătui gazele festive pe clase și pe școală, precum și un fotomontaj cu tema: „Victoriile obținute de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului”. În orele educative se vor prezenta referate cu temele: „Lupta partidului pentru construirea socialismului în țara noastră” și „Grija partidului pentru tineretul din patria noastră”, iar în orele de informare politică un fi prezentată tema: „Realizările regimului democratic-popular”.

N. PAVEL

RODNICĂ ÎMBINARE A TEORIEI CU PRACTICA

Tovarășul Florea Ene, profesor-maistru, explică elevilor cum trebuie folosită șchița dornului.

temelor, cit și în atelier. Șase dintre ei au terminat de executat dornul și toți șase au fost noți de către tovarășii profesori-maștri cu nota 5. Printre aceștia se numără Gherasias Ion, Arvad, Cotomășchi Mihai. Unul dintre elevi, Din Alexandru, care urmează cursurile la altă școală și care a fost atras de activitatea practică de aici, a reușit să lucreze dornul în șase ore, adică exact în timpul necesar unui muncitor. Tovarășul Luther Nica păstrează această piesă cu deosebită dragoste. Succesul acestor elevi îi vor rămîne multă vreme în suflet ca amintirea unui început frumos de activitate.

Prin lucrările practice desfășurate pînă acum, elevii clasei a VIII-a „A” s-au înarmat cu multe cunoștințe din domeniul tehnic, și-au format deprinderi practice deosebite de utile. Desi această activitate nu a început decât la 1 octombrie, elevii cunosc bine atelierul de lăcătușerie, școlile

și utilajul. Știu cum trebuie întreținute sculele și la ce fel de operații, știu să descrie fierea școlii în parte. Toți știu să descrie operațiile succesive de executare a unei piese: operații de îndreptare, de trasare, de tăiere, de pilire. În ultimul timp au învățat să pilească suprafețe cilindrice, suprafețe paralele, mușchi, să finiseze. Astăzi, elevii pilesc suprafețele paralele ale dornului cu corp hexagonal. Ei întrebunțează pila, echerul, rigla cu deosebită îndeminare. Te mai mare dragul să-i privești cu cită vioiciune și cu cită îndeminare minuesc sculele, cit sînt de absorbiți în executarea piesei. Unii vor ca dornul lucrat de ei să strălucească, nu glumă. Și lucrează la finisare cu multă stăruință. Chiar de-at vrea să le spu că e gata piesa, ei tot nu se lasă. Vor să fie mai frumoasă, mai perfectă.

În cadrul acestei activități, elevii nu numai că se înarmează cu temeinice deprinderi practice, dar au posibilitatea să aplice și să-și consolideze multe din cunoștințele teoretice însușite la lecții. De pildă vor efectua calculul deschiderii cheii prin teorema lui Pitagora, calculul dimensiunilor (cotelor) la diferite piese, măsurători de dimensiuni. Vor face interesante aplicații în legătură cu materia însușită la fizică despre elemente, pîrghii, greutatea corpurilor, căldura, proprietățile corpurilor, unitățile de măsură, în legătură cu materia însușită la chimie, la desenul linar.

Îndrumați de organizația de partid din școală, pedagogii care lucrează la această clasă se străduiesc în lecțiile lor să lege cit mai strîns teoria de practică. La rîndul lor, tovarășii profesori-maștri, sprijinîți de către organizația de partid și conducerea întreprinderii, caută să dea elevilor o cit mai temeinică pregătire practică. Stimulați de grija celor din jur, elevii clasei a VIII-a „A” muncesc cu sîrguință atît în școală și acasă pentru pregătirea lecțiilor și executarea

VIII-a „A” sînt foarte bucuroși că își vor primi, odată cu pregătirea teoretică, și pregătire practică. Ei se interesează îndeaproape nu numai de rezultatele pe care le obțin își lor la lecții, ci și de calitatea muncii lor în atelier. Mulți dintre ei sînt chiar muncitori în Uzinele Grișia Roșie. Acești părinți se gîndesc cu bucurie la ziua cînd alături de ei vor veni să lucreze propriii lor fi, ca ingineri sau ca tehnicieni. Ei vor ca steagul pe

Tov. L. Nica, profesor-maistru, explică verificarea paralelității laturilor

care-i vor preda noi generații să fie purtat cu cinste către înaltele culmi ale științei și ale tehnicii. Alți părinți sînt ingineri, profesori, ofițeri. Cu toții privesc cu deosebită satisfacție măsurile pe care le ia partidul și guvernul patriei noastre pentru lărgirea caracterului practic al învățămîntului, pentru o legătură strînsă a predării cu producția.

MARIA PAUN

Elevii pilesc fețele dornului.

Părinții elevilor din clasa a

Rezultate bune în instruirea tinerilor muncitori

Pentru a da tinerilor care lucrează în producție posibilitatea de a-și însuși cunoștințele de cultură generală la nivelul școlilor de 7 ani și al școlilor medii, în numeroase orașe și centre muncitorești s-au înființat, prin grija partidului și a guvernului, școli serale și secții serale pentru tineretul muncitoresc, care funcționează în uzine și fabrici sau pe lângă școlile medii. Rețeaua acestor școli crește an de an, cuprinzând un număr tot mai mare de tineri muncitori. Astfel, în acest an școlară funcționează aproape 200 de școli serale și secții serale pentru tineretul muncitoresc, cuprinzând un număr de elevi de două ori și jumătate mai mare decât în anul trecut.

La școala pentru tineretul muncitoresc de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din Capitală se înregistrează rezultate bune în instruirea elevilor. Școala funcționează chiar în localul fabricii, cu anul pregătitor, clasele V-VII și VIII-X; ea are un laborator bine dotat și o bibliotecă bogată, care stău permanent la dispoziția elevilor și a profesorilor. Prin grija atenției a conducerii întreprinderii, materialul didactic al școlii se completează cu fiecare an.

Legăți de școală prin dragostea lor de învățare, elevii vin regulat la cursuri. Atunci când toluși, la unele clase, se înregistrează vreo absență nemotivată, colectivul de elevi al școlii intervine imediat, analizând situația celor care au lipsit, stind de vorbă cu ei. În unele cazuri se folosesc cu succes gazeta de perete și stația de radioamplificatoare.

Un ajutor important primesc elevii din partea conducerii întreprinderii, care, sub îndrumarea organizației de partid, asigură ca muncitorii-elevi ai școlii serale să lucreze numai în schimburi întinși și, așa cum prevede Hotărârea Consiliului de Miniștri cu privire la organizarea și funcționarea școlilor pentru tineretul muncitoresc, să nu fie folosiți în alte munci în afara orelor de producție. O măsură bună luată de întreprindere este și aceea ca, pe lângă masa de prinz, să se asigure elevilor și masa de seară. Conducerea școlii (directorul tov. M. Hangu) a știut să realizeze

un colectiv pedagogic bine încheiat, care lupea pentru asigurarea însușirii de către elevi a unor cunoștințe adânci și temeinice. Așa, de pildă, profesora de științe naturale (tov. E. Navasari) folosește în predare un bogat material didactic: mulaje, preparate naturale în lichid și diferite planșe, ceea ce intensifică asimilarea cunoștințelor de către elevi. Profesora de istorie (tov. E. Branga) acordă atenție imboldăzită continuă a metodelor de predare. Ea folosește la lecții scheme pe care le scrie pe tablă și pe care elevii și le trec apoi în caietele lor. Cu multă pricepere predă lecțiile de literatură profesora de limba română (tov. I. Păsculescu). Ea știe să trezească interesul și dragostea elevilor pentru operele literare, citind cu ei în clasă lucrările scriitorilor studiați și recomandându-le volume care pot fi găsite în biblioteca întreprinderii. Elevii au ca teză de întințare, în care își însemnă cuvintele necunoscute de ei, cu explicațiile respective, precum și expresiile artistice. Școala a organizat o întințare a elevilor cu poetul Mihai Beniuc, care le-a citit câteva din poeziile sale și a discutat cu ei pe marginea acestora.

O mare atenție acordă pedagogii problemelor privitoare la legarea cunoștințelor predate de practică, de activitatea în producție a elevilor. Însușindu-și cunoștințele legale strins de practică, elevii își îmbunătățesc și munca în producție. Astfel, cei mai mulți dintre ei depășesc normele de producție, unii devenind fruntași sau chiar inovatori. Printre tinerii fruntași la învățare și în producție se numără Clipici Ioan, din clasa a IX-a, Lionău Teodor, din clasa a IX-a, Ciobanu Valeriu, din clasa a X-a și mulți alții. Rezultatele bune obținute în munca școlii sunt cu atât mai valoroase cu cât printre elevi sunt și unii care cu câțiva ani în urmă erau neștiutori de carte.

Profesorii școlii se preocupă cu grija de înlăturarea rămănelor în urmă la învățare a elevilor, organizând pentru ei consultații și meditații, care au loc zilnic.

La școala serală pentru tineretul muncitoresc de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” se munceste cu rînd și se obțin rezultate bune. Secția de învățămînt al Capitalei și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul București trebuie să popularizeze în rândurile profesorilor de la celelalte școli și secții serale ale tineretului muncitoresc din Capitală experiența acumulată de pedagogii acestei școli.

M. DELEANU

Se străduiesc să ridice nivelul muncii

Colectivul pedagogic de la școala medie de 10 ani din Lupeni duce o muncă susținută pentru a da elevilor cunoștințe cât mai bogate și folositoare. Astfel, s-au confecționat hărți și mulaje de ghips care se folosesc în cadrul lecțiilor de istorie. Orelle de fizică se desfășoară în laborator, unde elevii urmăresc cu atenție experiențele sau execută ei înșiși lucrări practice. Tovarășa Delfa Popa, profesora de științe naturale, ajută elevii să-și întocmească ierburile, colecții de minerale, scheme și diferite planșe de botanică și zoologie. În felul acesta, elevii pot să-și însușească mai ușor și mai adinc cunoștințele predate.

Tot în vederea îmbunătățirii muncii de instruire și educare a elevilor, conducerea școlii medii de 10 ani din Lupeni a organizat excursii în regiunea Hunedoara. Astfel, un număr de 85 de elevi din clasele VIII-X, însoțiți de cinci profesori au vizitat ruinele cetății Sarmisegetuza. Ei au primit explicațiile necesare de la profesorii lor Emil Tețeanu, Maria Micu și Felicia Popescu.

Cadrele didactice de la școala medie de 10 ani din Lupeni, în frunte cu tovarășul director N. Picu, se străduiesc să asigure o pregătire temeinică a elevilor lor.

In ajutorul școlii

Comitetul de părinți de la școala medie mixtă de 10 ani din Roșiori de Vede a obținut în munca sa rezultate deosebit de frumoase. Părinții elevilor — tehnicieni, muncitori cereșteri sau sudori — au construit pentru școală, numai cu 25.000 de lei, o uzină electrică care altele ar fi cerut o cheltuială de 150.000 de lei. În felul acesta, școala are asigurată lumină permanentă, evitînd greutățile ce le-a întâmpinat în anii trecuți cu privire la frecventarea cursurilor serale.

Cabinet pentru părinți

Comitetul sindical rațional al muncitorilor din învățămînt din Cimpulung-Muscel a înființat un cabinet pentru părinți. Adunările cu părinții la cabinet au loc odată pe lună. Astfel, de curînd a avut

De asemenea, la cantina școlii a fost instalat un injector pentru motorină, care a scutit consumarea a 60.000 kg lemne pentru iarnă.

Printre părinții care au venit în sprijinul școlii pot fi numărați Alexandru Vochim, președintele comitetului de părinți, sudorul fruntaș în întrecerea socialistă Gheorghe Dragomirescu, precum și muncitorul cereșterist Paul Buloreanu, care au muncit cu dragoste pentru școala copiilor lor.

loc o adunare la care s-a prezentat un referat cu tema „Ce trebuie să facă părinții pentru buna educare a copiilor”. Cu părinții care locuiesc departe se ține legătura prin scrisori.

Pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de gramatică

Discuțiile ce au avut loc în sediul consiliului pedagogic în legătură cu încheierea primului pătrar m-au făcut să reflectez cu și mai multă grijă asupra metodelor pe care trebuie să le folosesc în predarea lecțiilor de limba română.

În perioada primului pătrar am întreprins unele procedee menite să ajute elevilor mei din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a să înlăture lipsurile pe care le aveau în cunoștințele de gramatică la începutul anului școlar. Mai întâi, am căutat să cunosc greselile cele mai frecvente pe care le fac elevii în ceea ce privește ortografia și punctuația, datorită necunoașterii unor probleme de morfologie și sintaxă. Pentru ca în desfășurarea lecțiilor, în verificarea cunoștințelor elevilor și în alegerea temelor pentru acasă să pot ține seama de nivelul de cunoștințe al tuturor elevilor, am întocmit câte o fișă pentru fiecare elev în parte. Pe această fișă am trecut toate greseliile ce se repetau în scrierea și vorbirea lui. De câte ori chem un elev la tablă, pe lângă exercițiile cerute de tema curentă, îi dau și un exercițiu cu ajutorul căruia să pot verifica dacă a înlăturat acele goluri din cunoștințe pe care le-am notat în fișa lui. Dacă greseliile persistă, nu mă mulțumesc să-i dau încercări explicative, ci îi cer să execute și acasă anumite exerciții care să contribuie la fixarea și consolidarea cunoștințelor.

În cadrul muncii independente le-am cerut elevilor să întocmească tabele ortografice asemănătoare celor întocmite în clasă și să culegă vocabular în care să însemne cuvintele noi pe care și le însușesc treptat în cadrul lecțiilor. Sublinierea cu creioane colorate a unor ortograme și îndosebi a terminațiilor, prefixelor, articolelor etc. de tabele ortografice, ca și scrierea cuvintelor noi, cu explicațiile respective, au contribuit la creșterea interesului elevilor pentru o exprimare orală și scrisă corectă, pentru însușirea unui vocabular cât mai bogat și precis. În același scop am folosit mult și tabelele și schemele cuprinse în metodică gramatică pentru clasele I-IV. Pe baza indicațiilor din această metodică, am dat elevilor să efectueze anumite exerciții de gramatică, cu ajutorul cărora puteam să controlez cum și-au însușit ei cunoștințele din capitolul parcurs. Am folosit în largă măsură dicționari din texte pe care le alegeam sau le

compuneam cu grijă, pentru ca elevii să fie puși în situația să scrie cât mai des anumite cuvinte sau grupe de cuvinte.

Am obținut rezultate bune în acest sens mai ales prin organizarea lecțiilor de analiză gramatică. La aceste lecții am folosit experiența profesoarei sovietice C. A. Bikova. Astfel, i-am obișnuit pe elevi să citească în mod expresiv pronunțat, să-i explice sau să-i redea cu alte cuvinte înțelesul, să spună ce fel de propoziție este după felul exprimării gândirii (enunțative, interogative exclamative), să recunoască, dacă există, sinonimele, antonimele, omonimele, să distingă cu ușurință subiectul, predicatul, să analizeze cu pricepere determinanțele acestora. De asemenea, aplicînd experiența profesorei sovietice Bikova, în cadrul lecțiilor de analiză morfologică am îndrumat elevii să facă analiza morfologică a cuvintelor întru anumite ordine. Acum, mulți elevi știu să precizeze categoriile gramaticale, să arate rolul pe care îl are cuvîntul în propoziție, să-i explice înțelesul. La substantiv, de pildă, ei arată dacă este un nume propriu sau comun, de ce gen, caz, număr este. De asemenea, elevii pot analiza ce funcțiune sintactică îndeplinește cuvîntul în propoziție, componenta cuvîntului (baza, rădăcina, prefixul, sufixul, terminația), și pot da exemple din aceeași familie.

Concomitent cu explicațiile pe care le dau în cadrul lecțiilor folosesc și mult material didactic pe care mi-l pregătesc din timp: tabelele sinoptice ilustrate cu exemple, tablouri ale declinărilor și conjugărilor, scheme grafice, etc.

Fixarea și consolidarea cunoștințelor de gramatică o realizez și în cadrul orelor de lectură literară. Cu prilejul analizei unei opere scriitorului, caut să atrag atenția elevilor asupra particularităților limbii folosite, asupra procedurilor caracteristice stilului, în funcție de tematica operii respective.

Toate aceste procedee m-au ajutat să înlătur multe din golurile existente în cunoștințele elevilor mei. În cel de al doilea pătrar voi căuta să îmbunătățesc aplicarea acestor procedee, să le îmbin cu mai multă pricepere, pentru ca elevii mei să aibă cunoștințe temeinice de gramatică, pe care să le poată folosi cu ușurință în vorbire și în scris.

N. D. TEODORESCU,
profesor la școala de băieți nr. 2 din Giurgiu

Au primit insigne de frunță

La clubul Sindicatului Muncitorilor din învățămînt din Capitală a avut loc, în ziua de 22 noiembrie a.c., festivitatea înmăinării insignelor de frunță în munca de alfabetizare unui însemnat număr de cadre didactice, deputați

în sfaturile populare, activiste în comisiile de femei, care au obținut rezultate importante în domeniul lichidării neștiinței de carte.

În încheierea festivității s-a prezentat un program artistic.

Conducătorii secțiilor de învățămînt își perfecționează calificarea

De curînd s-a încheiat etapa cu frecvență a cursului de un an pentru șefii secțiilor de învățămînt raionale, organizat de Institutul central pentru perfecționarea cadrelor didactice. Cursul a contribuit la îmbunătățirea activității organelor de control și îndrumare și a prilejului, în același timp, îmbogățirea experienței I.C.P.C.D. în domeniul perfecționării cadrelor de conducere a învățămîntului.

Programa etapei cu frecvență a cursului a cuprins lecții, seminarii și lucrări practice. Astfel, șefii secțiilor raionale de învățămînt au ascultat lecții despre lupta partidului nostru pentru industrializarea țării și pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru rezolvarea problemei naționale în țara noastră, despre înflorirea culturii în R.P.R. De asemenea, au ascultat lecții despre politizarea învățămîntului, despre aplicarea învățămîntului lui I. P. Pavlov în munca instructiv-educativă, precum și despre formarea și încheierea colectivului de elevi, despre rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri în însușirea de către elevi a unor cunoștințe temeinice, care au cercetat munca directorilor cu privire la controlul și îndrumarea activității instructiv-educative. A fost alcătuit un plan de inspecție, care a fost apoi discutat și îmbunătățit în seminarii. Activitatea practică efectuată pe teren a dat inspectorilor prilejul să-și lămurească unele probleme concrete ale muncii de îndrumare și control.

Examenele care au încheiat cursul au dovedit seriozitatea cu care au privit studiul cei mai mulți dintre șefii secțiilor de învățămînt. Acesta și-au însușit problemele, au dovedit că au fost exigenți cu ei înșiși atât în organizarea studiului individual din cadrul etapei fără frecvență, cât și în activitatea din cadrul etapei cu frecvență. Au fost însă și unii șefi ai secțiilor de învățămînt care au obținut rezultate nesatisfăcătoare. Aceasta s-a datorat în primul rînd faptului că ei n-au știut să-și planifice just munca la secție și pe teren, în așa fel încît să le rămînă suficient timp pentru studiu.

Rezultatele cursului au scos la iveală nu numai calitatea pregătirii cursanților, ci și laturile pozitive și lipsurile din munca Institutului central de perfecționare a cadrelor didactice. Faptul că mulți șefi ai secțiilor de învățămînt s-au putut pregăti temeinic pentru curs se datorează și griii Institutului de a trimite din timp programele de studiu și de a indica bibliografia necesară. În același timp, însă, Institutul s-a preocupat în mică măsură și în puține raioane de felul cum studiază cursanții, n-a organizat consultații pentru aceștia.

Observațiile făcute de cursanți în ședințele de analiză organizate în timpul cursului vor contribui la îmbunătățirea muncii în viitor. Astfel, se vor lua măsuri pentru ridicarea nivelului lecțiilor, astfel încît acestea să fie mai concentrate și mai interesante, se va mări numărul seminariilor, pentru a se prilejiu dezbaterii unui număr mai mare de probleme, iar pentru activitatea practică vor fi organizate grupe mai restrîns de cursanți.

B. PETRICU

Despre organizarea colectivului de elevi

Datorită griii deosebite pe care o poartă Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Romine creșterii și educării tinerii generații, școala noastră a cunoscut în ultimii ani succese însemnate.

Unleua Tineretului Muncitor și Organizația de pionieri, create de Partidul Muncitoresc Român, au adus și aduce o însemnată contribuție la îmbunătățirea activității școlii, ele fiind un rezim de naștere în educarea comunistă a școlariilor. Acolo unde pedagogii înțeleg pe deplin scopul pentru care au fost create aceste organizații și au încredere în rolul lor, munca merge din ce în ce mai bine, rezultatele bune nu se lasă mult așteptate. Acest lucru se întâmplă nu numai pentru că astfel de pedagogii înțeleg rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, pentru că ei acționează în ele — ci și pentru că ei acționează cu răbdare și chibzuț în direcția sprijinirii acestor organizații, le ajută și de zi în activitatea lor.

Practica dovedește că organizațiile U.T.M. și de pionieri ocupă un loc foarte important în viața școlii, că ele influențează puternic masele largi ale elevilor, ajutîndu-le să-și însușească o atitudine nouă, socialistă față de muncă, față de învățare și viață. Dat fiind caracterul lor de clasă, dat fiind faptul că prin scopul și conținutul activității lor se deosebesc fundamental de organizațiile burgheze, reacționare, ce existau în trecut în școală, organizațiile U.T.M. și de pionieri sînt mult iubite de popor — de părinții copiilor patriei noastre.

Unul din obiectivele principale ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală este crearea unității morale a colectivului de elevi. Realizarea unității de acțiune a elevilor în școală și în afara școlii este una din preocupările de seamă ale cadrelor U.T.M., iste din școli și ale instructorilor de pionieri.

Planara a II-a a Comitetului Central al U.T.M., care a avut loc în ianuarie a.c., a analizat pe larg activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală, stabilind sarcini concrete pentru îmbunătățirea continuă a acestei activități. În Regulamentul organizației de pionieri din Republica Populară Română, elaborat cu acest prilej, se spune, printre altele: „O sarcină din cele mai importante a organizației de pionieri este de a ajuta școlii în lupta pentru însușirea temeinică de către pionieri a cunoștințelor, să educe la școlari interesul de a cerceta și a cunoaște diferite domenii de activitate, bogățiile și frumusețile patriei”. Aceasta înseamnă că, împreună cu colectivul de profesori și învățători, instructorii de pionieri, activul pionieresc trebuie să lupte pentru realizarea scopului comun: ridicarea nivelului de cunoștințe al copiilor, educarea lor în spiritul comunismului.

De aceea, discuția deschisă de „Gazeta învățămîntului” pe marginea formării colectivului de elevi este importantă nu numai pentru pedagogii, ci și pentru cadrele U.T.M.-iste. Pînă a acum s-au ridicat în cadrul acestei discuții probleme juste și însemnate. Desigur că experiența îndelungată a tovarășilor care participă la discuție va ajuta la îmbunătățirea muncii școlilor în ceea ce privește încheierea colectivului de elevi.

Voi încerca să-mi spun părerea în legătură cu problemele ridicate în cursul discuției, insistînd în primul rînd asupra acelor aspecte care nu au fost dezbătute cu toată atenția și sînt uneori neglijate.

Unii participanți la discuție remarcă în mod just și principalul rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școală în lupta pentru formarea unui colectiv puternic al elevilor. Fără îndoială că acest lucru nu poate fi negat, mai ales acolo unde școlul pentru care au fost create organizațiile de tineret în școală este înțeles just din punct de vedere politic și pedagogic. Vorbînd despre cunoașterea de către educatori a anumitor trăsături ale elevilor, precum și a cauzelor ce stau la baza acestor trăsături, tovarășul Simion Bărbulescu, de la școala mixtă de 7 ani din Buzeni, face o afirmație întemeiată, arînd că „la aceasta se ajunge nu numai pe baza observațiilor proprii ale educatoarului, ci și pe baza unei activități mai largi, care se poate realiza dacă educatoarul ține o legătură strînsă cu secretarul organizației de U.T.M., cu instructorul superior de pionieri etc.”. Foarte competent pune problema rolului pe care îl are organizația U.T.M. din școală în formarea colectivului de elevi tov. O. Șafran, directorul școlii medii nr. 11 din București, în cea de a doua intervenție a sa în cadrul discuțiilor. De altfel, în activitatea sa ca pedagog, tov. Șafran se sprijină cu multă încredere pe organizația U.T.M. și de pionieri a școlii.

Mai sînt și mulți alți pedagogii cu experiență care procedează la fel și nu gresesc, ci dimpotrivă, acționează așa cum trebuie. Însă acest lucru nu se poate realiza decît acolo unde există unitate de acțiune între dirigintele și instructorul de pionieri sau conducerea organizației U.T.M. din școală. Iată, spre exemplu, cum s-au deslășurat lucrurile în clasa a V-a a școlii de 7 ani nr. 2 din Reșița. Cu toate că aici există un detașament de pionieri, din neatenția celor obligați colectivul de elevi era dezorganizat, destrămat. Se produceau repetate manifestări de indisciplină, lipsă de lecții, neatenție în clasă etc. Cînd aț instructorul de pionieri cît și dirigintele

de la care făceau parte cei mai buni elevi, s-au stabilit și o serie de „condiții” ce trebuie îndeplinite de elevi pentru a putea intra în aceste detașamente. Sarcina principală a „detașamentului de disciplină” este consolidarea disciplinei conștiente. Se constată — și nu mă îndoiesc de acest lucru — că după doi ani de activitate aceste detașamente au adus o mare contribuție la întărirea disciplinei în școală.

Din toate acestea rezultă însă că detașamentele de pionieri, aț în formă cît și în conținut, sînt absolute de obligatorii pe care le au în cultivarea la copii a unei discipline conștiente, Mergînd pe această cale în orice școală unde există organizație de pionieri ajungem, fără să ne dăm seama, la rușerea copiilor de organizația de pionieri. Copiii uită că ei au primit cîrăva roșie și pentru că sînt disciplinați, că trebuie să respecte cu strictețe angajamentul solemn roșit în fața organizației de pionieri. Ei încep, încetul cu încetul, să respecte „detașamentul de disciplină” și mai puțin detașamentul de pionieri.

Ar fi bine ca tov. Rabinovici să li chideze aceste „detașamente de disciplină” și toate atribuțiile acestora, experiența lor bună fiind prelăuată în întregime și dusă mai departe de către detașamentele pionieresti.

De aci se mai poate trage o concluzie — și anume: grijiții, fiind așorbiți de preocuparea pentru astfel de forme organizatorice, care le cer mult timp, se îndeapărtază fără să-și dea seama de la obligațiile lor de sfătuitori, ajutoari și susținători ai detașamentelor de pionieri. Din această cauză, unii dirigînți nu ajută instructorii de pionieri în rezolvarea unor însemnate probleme ale detașamentelor de pionieri.

Într-un exemplu grăitor în această direcție, acum două săptămîni mă găseam la școala de 7 ani din Slobozia, regiunea București, printre elevele clasei a VI-a „B”. Fiind o „pauză” cam lungă (deoarece tovarășa profesora încă nu venise), am stat de vorbă cu elevele din clasă. Majoritatea erau pioniere. Le întreb: „Cine este președintele detașamentului de pionieri?” „Noi nu avem președintă” — mi se răspunde. „Cum asta, de ce nu aveți președintă?” Atunci elevele îmi spun că în clasa lor încă nu fusese ales colectivul de conducere al detașamentului, deci trebuie o lună de zile peste termenul stabilit pentru aceasta. În schimb, îmi povestesc că tovarășa dirigîntă a organizat în clasă o ședință în cadrul căreia au fost așese o responsabilă de clasă, două ajutoare ale acesteia și responsabile de grupe. Desigur că au fost așese cele mai bune pioniere. Ce se întimplă acum? Pentru funcția de președintă de grupe pionieresti, precum și ca membre ale colectivului de conducere al detașamentului urmau să fie așese cele mai bune pioniere, pentru că e și normal să fie așa. Ce vor spune copiii cînd instructorii de pionieri îi vor chema să discute în cadrul detașamentului despre munca lor, despre lipsurile acestei munci etc. — iar pe de altă parte, tovarășa dirigîntă va face același lucru, pe linia celorlalte forme de organizare, paralele cu organizația de pionieri? În loc ca dirigintele și instructorul de pionieri să acționeze unitar, se acționează doar asupra aceluiași obiectiv — copiii din aceeași clasă — se lucrează pe două căi organizatorice, dintr-o parte una va trebui neapărat să fie înlăturată. Și sper că nimeni nu gîndește că va trebui să dispară detașamentul de pionieri...

Am avut fericitul prilej să vizitez cîteva școli sovietice și mi-am dat seama că pedagogii sovietici apreciază că cea mai polivalentă cale pentru încheierea colectivului de elevi este, la clasele mici, organizația de pionieri „V. I. Lenin”, iar la clasele mari, organizația de comsomol. Și toată strădania lor pentru dezvoltarea colectivului de elevi, toate inițiativașele lor valoroase, formele și metodele noi de muncă le aplică în acest scop în organizațiile de tineret și prin intermediul lor.

Acolo unde profesorii, dirigînții și instructorii colectivi de conducere a școlii se sprijină pe organizația U.T.M., se închează un colectiv tracic de elevi și se obțin rezultate bune în munca educativă.

Sînt întru totul de acord cu părerea unor participanți la discuție care socotesc că unitatea de acțiune a colectivului de conducere a școlii este o cheie a succesului în lupta pentru încheierea colectivului de elevi. Trebuie să obținem o astfel de unitate în colectivul de pedagogii, între aceștia și conducerea organizațiilor U.T.M. și instructorul de pionieri, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pe baza unei asemenea unități se vor obține cu siguranță noi realizări pe linia încheierii colectivului de elevi.

Afirmăm încă odată că nu numai pentru pedagogii, ci și pentru noi, cei care lucrăm cu pionierii, discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului” are o importanță deosebită.

Cu cît vom discuta mai des și vom găsi soluții utile pentru îmbunătățirea muncii, cu atît vom putea să ne bucurăm de rezultate mai bune în munca noastră, pe care trebuie s-o închinăm din toată inima poporului, patriei noastre dragi, Partidului Muncitoresc Român.

de la care făceau parte cei mai buni elevi, s-au stabilit și o serie de „condiții” ce trebuie îndeplinite de elevi pentru a putea intra în aceste detașamente. Sarcina principală a „detașamentului de disciplină” este consolidarea disciplinei conștiente. Se constată — și nu mă îndoiesc de acest lucru — că după doi ani de activitate aceste detașamente au adus o mare contribuție la întărirea disciplinei în școală.

Din toate acestea rezultă însă că detașamentele de pionieri, aț în formă cît și în conținut, sînt absolute de obligatorii pe care le au în cultivarea la copii a unei discipline conștiente, Mergînd pe această cale în orice școală unde există organizație de pionieri ajungem, fără să ne dăm seama, la rușerea copiilor de organizația de pionieri. Copiii uită că ei au primit cîrăva roșie și pentru că sînt disciplinați, că trebuie să respecte cu strictețe angajamentul solemn roșit în fața organizației de pionieri. Ei încep, încetul cu încetul, să respecte „detașamentul de disciplină” și mai puțin detașamentul de pionieri.

Ar fi bine ca tov. Rabinovici să li chideze aceste „detașamente de disciplină” și toate atribuțiile acestora, experiența lor bună fiind prelăuată în întregime și dusă mai departe de către detașamentele pionieresti.

De aci se mai poate trage o concluzie — și anume: grijiții, fiind așorbiți de preocuparea pentru astfel de forme organizatorice, care le cer mult timp, se îndeapărtază fără să-și dea seama de la obligațiile lor de sfătuitori, ajutoari și susținători ai detașamentelor de pionieri. Din această cauză, unii dirigînți nu ajută instructorii de pionieri în rezolvarea unor însemnate probleme ale detașamentelor de pionieri.

Într-un exemplu grăitor în această direcție, acum două săptămîni mă găseam la școala de 7 ani din Slobozia, regiunea București, printre elevele clasei a VI-a „B”. Fiind o „pauză” cam lungă (deoarece tovarășa profesora încă nu venise), am stat de vorbă cu elevele din clasă. Majoritatea erau pioniere. Le întreb: „Cine este președintele detașamentului de pionieri?” „Noi nu avem președintă” — mi se răspunde. „Cum asta, de ce nu aveți președintă?” Atunci elevele îmi spun că în clasa lor încă nu fusese ales colectivul de conducere al detașamentului, deci trebuie o lună de zile peste termenul stabilit pentru aceasta. În schimb, îmi povestesc că tovarășa dirigîntă a organizat în clasă o ședință în cadrul căreia au fost așese o responsabilă de clasă, două ajutoare ale acesteia și responsabile de grupe. Desigur că au fost așese cele mai bune pioniere. Ce se întimplă acum? Pentru funcția de președintă de grupe pionieresti, precum și ca membre ale colectivului de conducere al detașamentului urmau să fie așese cele mai bune pioniere, pentru că e și normal să fie așa. Ce vor spune copiii cînd instructorii de pionieri îi vor chema să discute în cadrul detașamentului despre munca lor, despre lipsurile acestei munci etc. — iar pe de altă parte, tovarășa dirigîntă va face același lucru, pe linia celorlalte forme de organizare, paralele cu organizația de pionieri? În loc ca dirigintele și instructorul de pionieri să acționeze unitar, se acționează doar asupra aceluiași obiectiv — copiii din aceeași clasă — se lucrează pe două căi organizatorice, dintr-o parte una va trebui neapărat să fie înlăturată. Și sper că nimeni nu gîndește că va trebui să dispară detașamentul de pionieri...

Am avut fericitul prilej să vizitez cîteva școli sovietice și mi-am dat seama că pedagogii sovietici apreciază că cea mai polivalentă cale pentru încheierea colectivului de elevi este, la clasele mici, organizația de pionieri „V. I. Lenin”, iar la clasele mari, organizația de comsomol. Și toată strădania lor pentru dezvoltarea colectivului de elevi, toate inițiativașele lor valoroase, formele și metodele noi de muncă le aplică în acest scop în organizațiile de tineret și prin intermediul lor.

Acolo unde profesorii, dirigînții și instructorii colectivi de conducere a școlii se sprijină pe organizația U.T.M., se închează un colectiv tracic de elevi și se obțin rezultate bune în munca educativă.

Sînt întru totul de acord cu părerea unor participanți la discuție care socotesc că unitatea de acțiune a colectivului de conducere a școlii este o cheie a succesului în lupta pentru încheierea colectivului de elevi. Trebuie să obținem o astfel de unitate în colectivul de pedagogii, între aceștia și conducerea organizațiilor U.T.M. și instructorul de pionieri, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pe baza unei asemenea unități se vor obține cu siguranță noi realizări pe linia încheierii colectivului de elevi.

Afirmăm încă odată că nu numai pentru pedagogii, ci și pentru noi, cei care lucrăm cu pionierii, discuția inițiată de „Gazeta învățămîntului” are o importanță deosebită.

Cu cît vom discuta mai des și vom găsi soluții utile pentru îmbunătățirea muncii, cu atît vom putea să ne bucurăm de rezultate mai bune în munca noastră, pe care trebuie s-o închinăm din toată inima poporului, patriei noastre dragi, Partidului Muncitoresc Român.

DUMITRU BEJAN
șef al secției de Școli și pionieri a C. C. al U. T. M.

DISCUȚII

devenit solidar cu Tamaș. După mai multe încercări de a îndrepta lucrurile, instructorul de pionieri, cu ajutorul dirigintelui, discutînd cu colectivul de conducere al detașamentului, a organizat o adunare a detașamentului cu tema: „Folosirea celor 50 de minute ale lecției”. Pionierii au discutat cu aprindere despre lipsurile lor, care nu fac cînte detașamentul, și au înțeles care le este datoria. În urma acțiunii colectivului de pionieri Tamaș și-a schimbat atitudinea și s-a supus acțiunii întregului colectiv Valorificînd rezultatele acestei adunări, instructorul de pionieri a reușit să îndrume activitatea pionierilor din detașament în așa fel, încît ceilalți școlari au fost direct influențați și trebuurile s-au îmbunătățit.

Structura organizatorică a organizației de pionieri oferă o imagine clară a formelor de organizare a colectivului de elevi. Dar acest lucru nu este înțeles pretutindeni și, în primul rînd, nu este bine cunoscut de către unii profesori și învățători. Din această cauză, în multe școli se merge pe linia gresită de a se crea o nouă structură organizatorică, pe scheletul căreia se încearcă să se încheze colectivul de elevi.

Mă adresez participanților la discuție și tovarășilor care o urmăresc cu atenție, punîndu-le următoarea întrebare: ce urmărește această muncă de încheiere a colectivului de elevi? Fără să încerc a face teoria școlii, sînt sigur că toți înțelegem același lucru în ceea ce privește muncă: să formăm din copiii patriei noastre oameni noi, oameni capabili să slujească cu devoațiune și competență cauza poporului, să fie constructori de nașeală ai socialismului.

Pentru a putea ajunge la încheierea unui colectiv puternic al elevilor, în cadrul căruia să se manifeste din plin inițiativa creatoare a copiilor, dragostea lor de muncă și de viață, fiecare dintre pedagogii pornește de la crearea unui anumit nucleu, în jurul căruia să se strîngă zi de zi toți elevii. Aț organizația de pionieri, cît și organizația U.T.M. din școală oferă această cale sigură prin care

11 ani de la eliberarea Albaniei

Spre un nou avânt al economiei și culturii albaneze

La 29 noiembrie se împlinesc 11 ani de cind, ajutată de glorioasa Armată Sovietică, armata populară de eliberare a Albaniei a izgonit din patria sa ultimele rămășițe ale hoardelor fasciste.

Din acea zi, micul dar eroicilor popor albanez a pășit într-o nouă eră a istoriei sale, punându-și toate forțele în slujba construirii unei vieti noi și ferice. Sub conducerea Partidului Muncii, cu ajutorul frătesc și neprecupțit al Uniunii Sovietice și al țării de democrație populară, poporul albanez a făcut în acești 11 ani pasi uriași pe calea transformării patriei sale dintr-o țară cu o industrie aproape inexistentă și cu o agricultură înopozită, într-o țară cu înfloritoare sub toate aspectele.

Construcții nemăritite în istoria Albaniei s-au ridicat în acești ani. Cu combinatele textile Stalin, care produc anual 20 milioane de metri de țesături, cu marelui combinat de zahăr „8 Noiembrie”, ridicat într-o regiune odinioară acoperită de mlaștini, cu combinatele de prelucrare a lemnului „Nejo Spiro”, înălțat în orașul Elbasan, cu abita și altele altele construite ale socialismului se măndresc azi, pe drept cuvânt, oamenii muncii din R. P. Albania.

Producția industrială a crescut și crește în ritm vertiginos. Dacă anul trecut volumul producției industriale a noii Albanii a fost de peste 11 ori mai mare decât înaintea de război, anul acesta producția va crește cu 15% față de anul 1954.

Și țărănimea albaneză, veacuri de-a rindul exploatată și lipsită de pământ, a pășit în anii puterii populare pe calea unei vieti din ce în ce mai îndestulate. 70.000 de familii de țărani săraci au primit pământ la reforma agrară. Paralel cu marile construcții industriale, s-a pornit și la o intensă muncă de irigații și drenare a pământurilor. Pînă la sfîrșitul anului trecut, au fost săpăți 4.200 km. canale de drenare, s-a valorificat o suprafață de 50.000 de hectare de pământ. Statul democrat popular s-a înțeles cu țărănimea albaneză să abia toate condițiile pentru a smulge pământuri roade bogate. Întelegînd superioritatea muncii colective, pe ogoare largi, fără haturi, cu unele mecanizate și mijloace științifice, mii de familii de țărani muncitori albanezi s-au unit în cooperative de producție agricolă.

Odată cu creșterea puterii economice a țării, a crescut și s-a dezvoltat viața culturală și științifică a R.P. Albania. Dacă pînă la eliberare 80% din populația Albaniei a fost analfabetă, azi, cînd poporul albanez sărbătorește cea de a 11-a aniversare a renașterii sale, analfabetismul este de cale de a fi lichidat. Statul democrat-popular albanez poartă o erică deosebită educării și instruirii noii generații, în aceeași măsură în care luptă pentru

luminarea acelor cărora înainte erau închise porțile școlilor. O primă sarcină pe care și-a asumat-o Partidul Muncii din Albania și guvernul țării, în ceea ce privește învățămîntul, a fost transformarea acestuia într-un bun al tuturor. Imediat după instalarea regimului de democrație populară, învățămîntul elementar a devenit obligatoriu. Pentru cea deosebită dezvoltare a învățămîntului s-au încheiat mii de școli noi, s-au creat institute de învățămînt superior. Azi, în satele și orașele Albaniei, unde în trecut doar 16 din 1.000 de copii de vîrstă școlară mergeau la școală, funcționează peste 2.100 școli elementare, frecventate de 37.000 elevi, toți copiii de vîrstă școlară fiind cîrșiți în învățămînt. 6 institute de învățămînt superior și-au deschis porțile viitorilor constructori ai Albaniei noi. Anul acesta, e în vîrstă de primă promoție de tineri intelectuali, primii pedagozi, ingineri și agronomi instruiți în patrie.

O mare importanță acordă statul democrat-popular albanez creării cadrelor tehnice medii. În acest scop, pe linia cursurilor scurte, organizate la locurile de muncă, funcționează în R.P. Albania 19 școli tehnice și pedagogice, în care învață un număr din ce în ce mai mare de tineri.

Problema educației în școală și în familia constituie o preocupare de seamă pentru cadrele didactice din învățămîntul elementar, mediu și superior. Comitele de părinți, numeroase conferințe de ordin pedagogic, strînsă legătură între familie și școală, sînt tot atite metode prin care cei ce răsund de educarea noii generații albaneze înțeleg să-și ducă la îndeplinire nobila sarcină de a crește tineretul în spiritul dragostei față de muncă și colectivitate, al dragostei față de patrie și față de toate popoarele lumii, în spiritul păcii și prieteniei cu tineretul din lumea întreagă.

Pășind în cel de al 12-lea an al vietei sale libere, poporul albanez, strîns unit sub steagul birurilor al Partidului Muncii, mergînd alături de toate popoarele iubitoare de pace din lume, este hotărît să continue cu aceeași însușire munca și lupta pentru o patrie înfloritoare, pentru pace, prietenie și colaborare frățească între popoare.

Studenți ai Institutului Tehnic „17 Noiembrie” din Tirana

Discriminarea rasială în școlile din țările capitaliste

Forma cea mai evidentă de discriminare în învățămînt este discriminarea rasială, la care se adaugă discriminarea împotriva părinților de altă limbă sau altă naționalitate de pe un teritoriu dat. Acest fel de discriminare se exprimă în două feluri. Cei sușiși discriminării pot fi o minoritate dintr-o țară industrială înaltă, sau pot constitui populația indigenă, adică majoritatea dintr-o țară colonială sau dintr-o țară independentă, fostă colonie.

Discriminarea de primul fel se practică mai ales în Statele Unite ale Americii. În decursul anilor 1895-1954, în S.U.A. erau acceptate oficial doctrinele educației „separate dar egale”. În urma unui decret dat de Curtea Supremă a Statelor Unite la 17 mai 1954, acest gen de separație a fost declarat ca fiind pe negri de „proiecția egală a legilor”, garantată prin constituție.

Ca o dovadă a caracterului inegal al educației asigurate printr-un sistem separat, putem cita procentul de analfabetism pentru americanii albi și pentru americanii negri în același an. În 1930, în Statele Unite procentul analfabetismului era de 15,5% pentru americanii albi și de 16,5% pentru negri (informație cuprinsă în publicația U.N.E.S.C.O.-ului pe 1953 cu privire la analfabetism în diverse țări).

Conform sistemului de educație separată, în Statele Unite condițiile asigurate copiilor negri sînt inferioare celor asigurate copiilor albi. De exemplu, în 1952 statul Mississippi a cheltuit 117,43 dolari pentru un elev alb față de numai 35,57 dolari pentru un elev negru.

Într-o serie de state din S.U.A. în care separația în școală era alături de obligatorie, din anul școlar 1954-1955 a început să se practice în unele școli educația neseparată. După cum era de așteptat, opropia cea mai gravă împotriva înțelegerii separației în învățămînt s-a ivit în statele din sud, adică în statele unde negrii formează procentul cel mai ridicat al populației. Această opoziție s-a manifestat în statele Georgia, Carolina de Sud, Louisiana și Mississippi, prin introducerea unor amendamente la constituțiile acestor state, amendamente care

vor permite corpului legislativ să suprimă învățămîntul public și să îl localizască prin subvenționarea învățămîntului așa zis particular, ceea ce va da posibilitatea să se evite obligația de a pune capăt separației rasiale. În ianuarie 1955, cînd și-a luat funcția în primire, guvernatorul Georgiei a declarat că Georgia va rezista, cu toate mijloacele pe care le are la dispoziție, suprimării deosebirii rasiale.

O doua formă în care se exprimă discriminarea rasială în învățămînt — adică discriminarea exercitată împotriva populației indigene dintr-o țară colonială de către o țară metropolă — a fost definită de către profesorul Henri Wallon în cuvîntul de deschidere pe care l-a rostit la Conferința Mondială a Învățămîntului, care a avut loc la Viena în iulie 1953.

„Două sisteme contrarii stau față în față, unul tot atât de puțin democratic ca și celălalt, pentru că și unul și celălalt au ca rezultat perpetuarea dependenței populațiilor cărora ele le sînt destinate. Primul sistem are vrea să instruiască aceste populații în limbă țării dominante, exercitînd asupra acestora tutela sa, ca fiind singura capabilă de a comunica ideile moderne de care ele ar avea nevoie pentru a putea trage pe picior de egalitate cu celelalte popoare. Dar este evident că acest învățămînt se va limita la un număr restrîns de indivizi, care vor deveni străini propriilor origini și nu vor servi decât ca instrumente în raporturile dintre conducători și conduși. Al doilea sistem pretinde a voi să respecte moravurile și credințele popoarelor supuse, instruirele în propria lor limbă, dar tinde astfel să consacre ca definitiv stadiul actual al civilizației lor, care îi pune în stare de inferioritate față de națiunile mai evaluate, cîci departe de a lăsa această limbă locală să se îmbogățească prin contact și prin schimb cu aceeași națiunile dominante, se smulge o erică conținut ideologic și rîmne o caricatură a limbii, cum este, de exemplu „basic english”, al cărui singur scop este de a asigura gradul de înțelegere indispensabil întregii comunități și cel care trebuie să asculte. Sub pretextul de a fi la îndemîna lor, învățămîntul

dat indigenilor folosește metode și are un conținut care nu poate decât să împiedice dezvoltarea lor intelectuală. Să se compare tristele rezultate obținute în felul acesta cu evoluția rapidă a culturilor naționale ale popoarelor Uniunii Sovietice, în trecut nu prea îndepărtat încă analfabete. Odată cu independența și libertatea, ele au cîștigat posibilitatea de a participa la civilizația universală, fără a trebui să renunțe nimic din patrimoniul lor propriu”.

Dintre puterile coloniale principale, Franța a adoptat primul dintre sistemele menționate mai sus și Marea Britanie pe al doilea.

Lată cîteva exemple de discriminare în învățămînt, în coloniile franceze:

Cazul Africii de Nord este deosebit de evident. Învățămîntul principal se predă în limba franceză, deși 9/10 din populație are ca limbă maternă arabă. În Maroc și în Tunisia învățămîntul se predă într-o oarecare măsură în amindouă limbile, dar în Algeria întregul învățămînt se desfășoară în limba franceză.

În 1830, în epoca cuceririi Algeriei de către Franța, existau în această țară peste 2000 de școli pentru o populație de 4 milioane de oameni, în timp ce în aceeași perioadă 40% din populația franceză era analfabetă. Afirmăm că, impunîndu-se limba franceză, s-a dat populației indigene posibilitatea să-și ridice nivelul cultural și să reziste la comparația între situația existentă astăzi și aceea care era înainte de ocupația franceză. În 1952, în Algeria, dintr-un număr de 1.800.000 de copii de vîrstă școlară (între 6-14 ani), numai 336.576 de copii, adică aproximativ 18%, frecventau școala primară. În acest număr mic intrau și cei 110.000 copii de naționalitate franceză care aparțin de naționalități dominante. În învățămîntul secundar situația este, după cum era de așteptat, și mai rea. Dintr-un total de 26.000 de elevi, numai 18% sînt de origine arabă. În învățămîntul superior numai 6% dintre studenți sînt arabi.

Deoarece întreg învățămîntul se predă în limba franceză, copiii a căror limbă maternă este araba este din prima zi de școală defavorizat în raport cu colegul său de școală francez. În plus, toate cărțile de școală folosite în școlile algeriene sînt tipărite în Franța, adaptate la condițiile franceze și destinate copiilor francezi. Discriminarea rasială practică în Algeria nu se limitează numai la faptul că învățămîntul se predă într-o limbă care nu este limba maternă a majorității indigene și cu mult înaintea acelor a populației de origine franceză, așa încît chiar dacă învățămîntul s-ar face în limba maternă, problemele nu s-ar putea rezolva numai prin aceasta.

Și în Africa ecuatorială franceză învățămîntul se predă în întregime în limba franceză. Populația din Africa ecuatorială franceză este de 4.484.000 de locuitori. În 1951, pentru această populație existau următoarele posibilități școlare: 693 de școli primare cu 88.000 de elevi; 38 de școli secundare cu 1.761 de elevi; 87 de școli tehnice cu 2.955 de elevi.

După raportul preliminar asupra situației sociale mondiale publicat de către Consiliul economic și social al Națiunilor Unite în aprilie 1952, procentul copiilor neșcolari din Africa, în vîrstă de 5-14 ani, variaza de la 20,8%, la 27,1% (la 4.484.000 locuitori). Deci posibilitatea de a urma cursul primar nu a o decît 10% din numărul copiilor existenți în grupa de vîrstă avînd dreptul la acest învățămînt. În afară de faptul că există posibilități mici de a învăța, calitatea învățămîntului lasă mult de dorit. Există o mare lipsă de manuale, de material pentru scris și altele, iar localurile de școli sînt în general insuficiente.

*) După un material înlocuit de F.I.S.E. (Federația Internațională a Sindicatelor din Învățămînt).

(Urmare în numărul viitor)

INFORMAȚIE

În conformitate cu dispozitiile cuprinse în H.C.M. Nr. 2910/1953 și în ordinul ministrului Învățămîntului Nr. 315/c/1953, rectoratul Universității „Victor Babeș” din Cluj publică concurs pentru ocuparea postului vacant de conferențiar la disciplina Istoria U.R.S.S. — epocă modernă și contemporană — catedra Istoria U.R.S.S.

La acest concurs pot participa persoanele care posedă titlul de candidat în științe sau gradul didactic de conferențiar. Pot fi admise la concurs și persoane fără titluri științifice sau grade didactice superioare, dacă sînt specializate de înaltă calificare din producție sau din aparatul de stat, precum și actualele cadre didactice cu stagiu și realizări în specialitatea disciplinei vacante.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta rectoratului Universității „Victor Babeș” din Cluj o cerere în acest sens, la care vor anexa următoarele acte (în cite 2 exemplare):

- 1) autobiografia; 2) copie după diploma de stat sau actul echivalent de studii superioare; 3) copie după diploma de candidat în științe; 4) copie după atestatul de conferențiar; 5) certificat de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are locul de bază a activității sale; 6) memoriu de activitate semnat de candidat; 7) cite 2 exemplare din lucrările sale științifice.

Cererea și actele susmenționate vor fi depuse la rectorat în decurs de o lună de la data publicării prezentei anunț.

H. SAICU

CONCURS LITERAR

În întîmpinarea celui de al II-lea Congres al P.M.R., Casa de Cultură și Sindicatul din București și revista „Clubul” organizează, în cadrul pregătirilor pentru cel de al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ai sindicatelor, un concurs literar cu tema: „Oamenii muncii, conduși de partid, construiesc socialismul în patria noastră”.

La concurs pot fi trimise poezii, povestiri și schițe literare (maxim 10 pagini dactilografiate) și piese de teatru într-un act. Subiectele lucrărilor vor fi inspirate din lupta oamenilor muncii pentru îndeplinirea primului nostru plan cincinal și vor oglindi aspecte ale vietei noi din țara noastră.

La concurs pot participa muncitori, funcționari, ingineri și tehnicieni, învățători, profesori, studenți și elevi din întreprinderile, instituțiile, școlile și instituțiile de învățămînt superior din București.

Lucrările vor fi trimise pînă la data de 20 decembrie a.c. pe adresa: Casa de Cultură și Sindicatul din București, cercul literar „Ion Păun-Pincio”, b-dul 6 martie nr. 25, raionul Lenin, și vor purta mențiunea „Pentru concurs”.

Se vor indica numele autorilor, adresa exactă și întreprinderea sau instituția unde lucrează.

Pentru a veni în ajutorul participanților la concurs, cercul literar „I. P. Pincio” al Casei de Cultură și Sindicatul din București organizează în perioada concursului consultați colective privind aspectele artistice ale creației, precum și consultați individuale pe marginea lucrărilor pe care doresc să le scrie participanții. Consultațiile au loc în fiecare miercuri și vineri, între orele 18-21, la Casa de cultură a Sindicatelor din București, b-dul 6 martie nr. 25.

Pentru cele mai bune lucrări se vor acorda următoarele premii: PENTRU POEZII: Premiul I — 600 lei; 2 premii II — a 450 lei; 2 premii III — a 300 lei; 3 mențiuni — a 200 lei. PENTRU POVEȘTI ȘI SCHIȚE: Premiul I — 800 lei; 2 premii II — a 600 lei; 2 premii III — a 400 lei; 3 mențiuni — a 300 lei. PENTRU PIESE DE TEATRU: Premiul I — 1.200 lei; 2 premii II — a 900 lei; 2 premii III — a 700 lei; 3 mențiuni — a 400 lei.

Rezultatele concursului se vor anunța la 28 decembrie a.c.

Cronica EVENIMENTELOR EXTERNE

„Indienii și rușii sînt frați”

Poporul indian înconjoară cu neastîmă simpatie și căldură pe oaspeții săi scumpi din Uniunea Sovietică — N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. — care, răspundînd invitației guvernului Republicii India, au sosit la 18 noiembrie a.c. la Delhi.

Această vizită a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India, la scurt timp după vizita primului ministru Jawaharlal Nehru în U.R.S.S., constituie o confirmare a dorinței celor două mari popoare — sovietic și indian — de a întări și consolida prietenia și colaborarea între Uniunea Sovietică și India.

Vizitînd în vara acestui an Uniunea Sovietică, primul ministru al Republicii India, Nehru, a avut posibilitatea să se convingă personal de adevărata și sinceritatea sentimentelor de prietenie ale popoarelor sovietice față de popoarele indiene. Declarația comună a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și a primului ministru al Indiei, Nehru, sublinia: „Relațiile între Uniunea Sovietică și India au o bază solidă de prietenie și înțelegere reciprocă”. Așa cum a arătat și N. S. Hrușciov în cuvîntarea rostită în parlamentul indian la 21 noiembrie a.c. („prietenia dintre popoarele noastre (sovietic și indian n.n.) s-a dezvoltat de-a lungul multor secole și nu a fost umbrită niciodată de conflicte sau dispute”.

Oaspeții sovietici s-au bucurat, încă din primele clipe ale sosirii lor pe pămîntul Indiei prietene, de o manifestare continuă de dragoste și simpatie, de o ampolare neobșnuită. La primirea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au participat muncitori din întreprinderile din Delhi, zeci de mii de țărani din satele înconjurătoare, în total circa un milion de oameni. Fiecare apariție a oaspeților dragi din Uniunea Sovietică prilejuiește însuflețite manifestări de dragoste și

simpatie față de poporul sovietic, de puternică Tară a Socialismului.

În seara zilei de 19 noiembrie, la marelui miting ce a avut loc în Piața Ramliia (Delhi) au fost de față 500.000 de oameni, care au ascultat cu mult interes și atenție cuvîntul de răspuns al lui N. A. Bulganin la mesajul adresat de populația Capitalei Indiei oaspeților sovietici.

Un eveniment important în cadrul vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India l-a constituit înțelegerea cu deputații parlamentului Indiei, în ședința comună, cei doi reprezentanți ai poporului sovietic au rostit ample cuvîntări în care au subliniat importanța excepțională a prieteniei sovieto-indiene în situația internațională actuală. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, N. S. Hrușciov a spus: „Poporul sovietic, popoarele celorlalte țări dau o înaltă prețuire contribuției importante pe care poporul indian și guvernul său au adus-o la cauza luptei pentru pace, împotriva primejiei unui nou război”.

De la publicarea declarației comune a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și prim-ministrului Indiei a trecut un timp relativ scurt. Dar această scurtă perioadă de timp a fost suficientă pentru întărirea legăturilor și colaborării economice și tehnico-științifice între U.R.S.S. și India. Așa precum sublinia și N. S. Hrușciov în cuvîntarea rostită în parlamentul Indiei, se dezvoltă cu succes comerțul pe baza acordului comercial sovieto-indian semnat în anul 1953.

O importantă contribuție la întărirea acestor relații este adusă de acordul încheiat în acest an, acord privind construirea în India, cu ajutorul Uniunii Sovietice, a unei uzine metalurgice cu o capacitate de producție anuală de un milion tone oțel, lucrare

în valoare de o sută de milioane de dolari. De asemenea, s-a ajuns la un acord cu privire la ajutorarea Indiei în vederea construirii Institutului tehnologic; s-a încheiat un acord între cele două țări cu privire la transportul aerian al pasagerilor și mărfurilor. Se largesc continuu colaborarea în economie, în domeniul ocrotirii sănătății și altor sectoare de activitate.

„Noi simțem prietenii dumneavoastră nu numai pe timp senin, cînd soarele strălucește mișcîndor. Noi simțem prietenii dumneavoastră pe orice vreme și dacă va bate vreun vînt sau vreun curent dăunător sănătății poporului indian, amintim-vă de noi, iar noi nu vă vom uita niciodată”. Aceste cuvînte ale lui N. S. Hrușciov, rostite în vechiul oraș Agra, au fost larg comentate în presa indiană, care a subliniat ecoul deosebit de puternic stîrnit de declarațiile oaspeților sovietici.

Ziarul „Indian Express” scria în preajma vizitei lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în India că „această vizită va contribui nu numai la dezvoltarea relațiilor de prietenie între două țări, dar și la întărirea legăturilor economice între Rusia și țările Asiei. Este de remarcat însă că deja are loc influența Rusiei asupra dezvoltării economice a acestor țări (e vorba de India, Birmania și Afganistan, care vor fi vizitate de N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov).

Există desigur și cercuri nemulțumite de vizita lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India. Ziarele care oglindesc punctul de vedere al acestor cercuri încearcă să strecoare neîncrederea în rîndul poporului indian. Departe de a reuși să zdruncine sentimentele de dragoste și de prietenie față de Uniunea Sovietică, aceste cercuri nu fac altceva de-

ci să scoată la iveală iritarea, nevrotizata ce le stăpînesc pe ele însăși. Acei care rîvesc încă la bogățiile Indiei, care doresc să împiedice dezvoltarea liberă a marelui popor indian nu pot ascunde nemulțumirea lor. Faptul că repetatele încercări ale S.U.A. și Marii Britanii de a atrage India să participe la blocurile lor militare au fost respinse de guvernul și poporul indian a iritat profund cercurile agresive de dincolo și dincoace de Ocean.

India, sub conducerea guvernului în fruntea căruia se află J. Nehru, și-a cîștigat un prestigiu mereu crescînd pe arena internațională, devenind un puternic factor de pace atât în Asia, cît și în întreaga lume. Guvernul indian s-a pronunțat hotărît pentru coexistența pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite.

Actuala vizită a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov în Republica India, întărirea necontenită a prieteniei sovieto-indiene au un rol ce depășește cadrul relațiilor dintre cele două țări. Prietenia sovieto-indiană, ce se cimentează în aceste zile și mai mult, contribuie la întărirea relațiilor între popoare în vederea coordonării eforturilor în lupta generală pentru pace. Exemplul relațiilor dintre U.R.S.S. și India, țări cu orînduri sociale și economice diferite, constituie o vericăare a concepției leniniste a coexistenței pașnice, a relațiilor de prietenie și colaborare între toate popoarele lumii pe bază de egalitate și avantaje reciproce. Relațiile sovieto-indiene vorbesc cu tăria faptelor despre felul cum trebuie tradus în viața spiritului Genevei.

Oaspeții sovietici își continuă vizita lor în India. Pretutindeni ei sînt așteptați cu nerăbdare și emoția întîmpinării unui bun prieten. Poporul indian își manifestă în felul acesta prietenia sinceră pe care o nutrește față de poporul sovietic, față de marelui său vecin din nord, U.R.S.S., contribuind la consolidarea păcii în lumea întreagă.

A 10-a ANIVERSARE A F. D. I. F.

Se împlinesc zece ani de la înființarea primei organizații mondiale a femeilor, F.D.I.F., la 29 noiembrie 1947, în Paris, în sala „Mutualité”, delegații a 40 de țări au exprimat voința a peste 80 milioane femei, hotărînd să găsească metode de luptă comună pentru realizarea aspirațiilor de veacuri ale femeilor: pacea între popoare, egalitatea în drepturi, viața fericită a copiilor. Inițiativa constituirii Federației Internaționale a Femeilor la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial — cel mai singeros și mai crunt din istorie — a avut o importanță uriașă. În frunte cu luptătoare neînfriccate, ca Eugénie Cotton, F. D. I. F., Nina Popova, președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice, Dolores Ibaruri, președinta femeilor antifasciste din Spania, Clai Claret, președinta Federației femeilor din întreaga Chină, Monica Felton, președinta Adunării naționale a femeilor enzele, Pak Den Ai, președinta femeilor coreene, organizația mondială a femeilor a parcurs un drum glorios, reunind astăzi sute de milioane de femei de pe întreaga suprafață a globului pămîntesc.

Din primele clipe ale constituirii ei, F.D.I.F. a pornit o luptă dură pentru salvarea victimelor războaiului, ale foamei, mizeriei și epidemiilor, împotriva legilor anti-democratice și represiviilor politienesti menite să înnăbușe glasul partizanilor păcii. Organizînd largi campanii de protest, F.D.I.F. a manifestat în nenumărate rînduri pentru înocetarea barbarilor din închisorile Spaniei, a situației neferice a femeilor și copiilor din Tunisia, Algeria, Maroc, Kenya, pentru fermarea războaiului din Vietnam, Goanei înarmărilor, inițiată de cerurile alfiătoare la un nou război, F.D.I.F. i-a răspuns prin convocarea celui de al doilea Congres Mondial al Femeilor, la Budapesta, sub lozina păcii și a solidarității internaționale. Propuneri repetate prezentate la O.N.U. împotriva unui nou război, pentru reducerea armamentelor și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase între state, propuneri făcute de reprezentanții U.R.S.S., corespundînd năzuințelor celor mai fierbinți ale oamenilor, au fost susținute activ de F. D. I. F. Unite pentru salvarea păcii, femeile din întreaga lume s-au opus hotărît pacterilor militare agresive, planului Marshall, puștilorului război criminos din Corea, Raportul comitei de anchetă trimisă de F.D.I.F. pentru constatarea atrocităților săvîșite în această țară, intitulat „Acuzăm!” precum și declarațiile membrilor comitei au contribuit la încetarea focului în Corea.

Mină în mină cu miscarea internațională a partizanilor păcii, F.D.I.F. a fost mereu în primele rînduri în campaniile organizate de Consiliul Mondial al Păcii, pentru trecerea în viață a hotărîrilor marilor congrese ale partizanilor păcii de la Stockholm, Viena, Helsinki, Presti-

giul de care se bucură astăzi F. D. I. F. a reieșit în toată mărirea lui la recentul Congres Mondial al Mameilor, la Latsan, „Mamele care dau viață, vor s-o apere!” — a fost mîscătoare lozincă sub care s-au desfășurat lucrările primei sfîrșituri a reprezentanților tuturor mameilor de pe pămînt.

Problema drepturilor femeilor ca cetățene, ca muncitoare și ca mame, probuză indestructibil legată de cauza menținerii păcii, a constituit și constituie unul din obiectivele principale ale F.D.I.F. Încă în 1949, la Pekin s-a ținut prima conferință a femeilor din Asia și Africa, subliniînd datorită femeilor de a lupta neobșnuit împotriva colonialismului, pentru independența națională și lichidarea rămășițelor feudalismului.

Congresul Mondial al Femeilor de la Copenhaga a marcat o etapă nouă în dezvoltarea mișcărilor mondiale a femeilor. La congres a fost adoptată în unanimitate „Declarația drepturilor femeilor” care cuprinde revendicările vitale ale femeilor: dreptul la muncă, salariu egal la muncă egală, dreptul la învățămînt și calificare, dreptul de a ocupa posturi de răspundere în viața publică, dreptul la asigurări sociale și la ocrotirea mamei și a copilului. Campania pentru popularizarea și aplicarea Declarației drepturilor femeilor a antrenat cele mai diferite organizații de femei din toate colturile lumii.

Unul din obiectivele principale ale F.D.I.F. îl reprezintă și problema îmbunătățirii condițiilor de învățămînt de asistență medicală de dezvoltare fizică și intelectuală a tinerii generalii. Conducîndu-se după exemplul Uniunii Sovietice și al țării democrat-populare, femeile din întreaga lume își dau seama că revendicările lor, cuprinse în Declarația drepturilor femeilor sînt realizabile. Pretutindeni, femeile și mamele din țările capitaliste și țările coloniale se adună mereu mai strîns sub steagul F.D.I.F. pentru îndeplinirea revendicărilor lor. Ziua Internațională a Copilului — 1 iunie — ca și 8 Martie — Ziua Internațională a Femeii — au devenit prilejuri de afirmare a solidarității femeilor din lumea întreagă, de trecere în revistă a realizărilor de pînă acum.

În patria noastră, sub conducerea partidului, puterea populară și întreg poporul muncitor apreciază și cinstește hărnicia, devotamentul și priceperea de care dau dovadă milioanele de femei de la orașe și sate, în toate sectoarele vietei economice, politice și sociale. Femeile și mamele din Republica Populară Romînă sînt legate cu o netărmurită dragoste de organizația mondială a femeilor. La cea de a zecea aniversare, alături de întregul popor muncitor, ele salută F.D.I.F. cu convingerea că succesele obținute pînă acum de organizația mondială a femeilor sînt chezașa victoriilor viitoare în lupta pentru pace, democrație și progres în întreaga lume.

Să fie respectate hotărîrile partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice

Aplicînd sarcinile trasate de partid și guvern prin Hotărîrea din 16 august 1951 cu privire la cadrele didactice, organele locale de partid și de stat luptă pentru a asigura muncitorilor din învățămînt condițiile necesare ridicării nivelului lor ideologic și profesional, pentru a le da posibilitatea să se pregătească cit mai bine pentru lecții și pentru munca educativă, să desfășoare o rodnică activitate extrascolară și obștească.

În unele locuri, însă, problema creării unor condiții bune de muncă pentru cadrele didactice nu constituie o preocupare serioasă. Unele sfaturi populare, îndeosebi la sate, încalcă prevederile Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951, dînd cadrelor didactice sarcini care nu intră în îndatoririle lor pedagogice sau obștești, ceea ce duce la supraîncărcarea acestora și le pune în imposibilitatea de a-și îndeplini munca în condiții bune. De pildă, în comunele Căldăraru, raionul Costești și Bața de Cîris, raionul Brad, cadrele didactice sînt obligate de către sfaturile populare locale să facă de pază prin sat. În comuna Mălusești, raionul Murgulești, cadrele didactice sînt obligate să facă de serviciu la telefonul sfatului popular. Unii referenți ai sfaturilor populare cer învățătorilor să execute în locul lor anumite lucrări de birou motivînd că acestea... știu să scrie frumos și să lînzeze bine.

Unele comitee executive ale sfaturilor populare iau măsuri administrative împotriva cadrelor didactice care refuză să îndeplinească sarcini ce nu intră în îndatoririle lor pedagogice sau obștești. De pildă, profesorul Voicu Nicolae, din comuna Căldăraru, raionul Costești, a fost amendat cu suma de 50 de lei pentru faptul că nu a făcut de pază la data prevăzută, deși cadrele didactice sînt scutite de a presta asemenea munci.

Este de la sine înțeles că această atitudine nu poate duce la îmbunătățirea muncii didactice și culturale a învățătorilor și profesorilor, nu le